

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V ednosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petita. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Posilna, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, jutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri jutraj.

Naročnina zunaj:

Obe izdaji na leto . . . . . gid. 21.—
Za samo večerno izdanje . . . . . 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu jutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske jutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Berolin 23. Na večerajšjo dvorsko večerjo je bil povabljen državni tajnik grof Bülow. Danes dopoldne je cesarju Viljelmu poročal načelnik tajnega civilnega kabineta pl. Lukanus. Od 10. do 11¹/₄ ure je bila seja kronskega sveta. Kosila pri cesarju se je udeležil poslanik knez Münster.

Belgrad 23. Kraljev kabinetni tajnik Miličević je imenovan poslanikom v Bukarešti; na njegovo mesto pride dr. Veljković, profesor tuk. velike šole.

Pariz 23. «Figaro» objavlja pismo polkovnika Schneiderja, v katerem govori isti o svojem znanem demontiju ter pristavlja, da je bilo njegovo prepričanje glede Dreyfusa dne 30. novembra 1897 vse drugo, nego je izraženo v demontiranem pismu. Vsekako je torej dan in njegov podpis na omenjenem listu ponarejen. O falzifikatu bi se pa moralo govoriti tudi v slučaju, ako bi bil Schneider res spisal omenjeni list, a v drugi dobi. O tem pa ne more soditi, ne da bi videl original.

Rennes 23. (Nadaljevanje.) Na vprašanje Laborija, kdo je tisti atašé, s katerim je Dreyfus občeval sumljivo, mora Debrenil izjaviti, da ne more povedati imena ter da ne ve, ali je to bil vojak ali civilna oseba.

Dreyfus protestira živahno proti izpovedi Debrenila, češ, da je že leta 1886. ali 1887. pretrgal vsako občevanje z družino Bodson ter da ni nikdar tamkaj obedoval s kakim tujim atašéjem. Dreyfus zahteva, da se ta točka razjasni. Naj se mu navedejo dejstva, ne pa prazne čenčarije. Naj se poizve za ime osebe ter dokaže, kdo tukaj laže in kdo govori resnico.

Major topničarstva Lerond pravi, da je Pie-

quart govoril ž njim o Esterhazyju na način, ki dopuščal dvoma o tem, da je Esterhazy kriv.

Sedaj bi se imel zaslišati Esterhazy. Ker je odsoten, čita se njegova izpoved pred kasacijskim sodiščem. Labori zahteva, naj se čitajo tri pisma Esterhazyja predsedniku republike, v katerih proti pisec, da spravi nemškega cesarja v afero, ako se ne naredi kmalu konec škandalom.

General Gonse oporeka, da bi bil Esterhazy zaupnik glavnega štaba. Du Paty in Henry sta občevala z Esterhazyjem, ne da bi bil Gonse o tem vedel. Esterhazyju se ni nikdar naročilo, kaj naj pove generalu Pellieuxu; vse, kar je on govoril, je laž. Du Paty je po svoji neprevidnosti kompromitiral glavni štab. Saussier je velel, da se Esterhazyja izpusti iz pripora.

Na vprašanje Laborija izjavlja Gonse, da ni bilo tajnega shoda, na katerem bi se posvetovalo, kaj je storiti v prilog Esterhazyja. Labori je menjenja, da je Saussier izpustil Esterhazyja, ker ga je glavni štab premotil.

Boisdéffre obžaljuje, da se ga je potegnulo v afero. Izpoved Esterhazyja imenuje laž, katero zavrača z zaničevanjem.

Dionne, poveljnik vojne šole, v kateri se je izobraževal Dreyfus, pravi, da je Dreyfus inteligenten, da pa ni uzornega značaja. Enkrat da je dejal, da bi bila Alzacija srečnejša pod nemško vlado, nego je pod Francijo.

Dreyfus oporeka temu. Inžener Lanquetty, ki je pred kasac. sodiščem izjavil, da je videl Dreyfusa l. 1894. v Bruselju, pravi, da se ne more spomniti dneva. Dreyfus izjavlja, da je to bilo leta 1896. o priliki razstave v Anversu. Takrat sta se videla s pričo v neki restavraciji. — Seja se je zaključila brez posebnosti.

Socijalni utrinki.

III.

Gospodarstvo in kulturni razvoj.

Dejal sem, da je socijalno vprašanje konglomerat mnogih, družabnega življenja se tičeših okolščin. Položaj kakšne družbe se najbolje lahko sodi po višini kulture, ki ga je dosegla v dotični dobi. S socijalnega stališča je torej važno, izvedeti, v kakšnem razmerju se nahaja človečanska kultura z drugimi činitelji, ki uplivajo na socijalno življenje, v prvi vrsti z gospodarstvom, katero smo izpoznali kakor najvažnejši in najmerodavnejši faktor na socijalnem polju.

Velika hiba je ta, da se kulturo navadno sodi po posamičnih pojavih. Naš vek radi hvalijo kakor prosvetljen, ker je rodil dosti posamičnikov, ki so res dosegli visoko stopinjo v vedi, v umetnosti, v tehniki. Da-si ne more nihče utajiti, da delovanje posamičnikov koristi tudi širšim krogom, se mora vendar upoštevati, da je razlika med visoko in pa med splošno kulturo.

Za socijologa niso merodajni nekateri ljudje; v njegovih računih igra splošnost glavno ulogo.

Kakšna je pa splošna kultura kapitalističnega časa?

Veča je pač od kulture prejšnjih stoletij, toda jako borna je v razmerju z gospodarskim napredkom posamičnikov in v razmerju z razvojem vede in umetnosti ter z izumi tehnike. Noben vek ni imel toliko znamenitih učenjakov, književnikov in izumiteljev, kakor naš; a plodovi vsega umnega dela koristijo samo nekaterim srečnim, množica je večinoma nevedna, analfabetov je še povsod dosti, po nekaterih deželah celo toliko, da so samo izjeme oni ljudje, ki znajo čitati in pisati.

Kakor ročno, poljedelsko, obrtno in industrijalno delo množice koristi samo onim, ki imajo dovolj denarja, da pokupijo sadove žuljev, tako uživajo tudi plodove umnega dela samo bogatejši slojevi. V kapitalistični družbi se samo prodaja in kupuje. Kdor je siromašen, ne dobiva ne telesnega ne duševnega kruha.

Splošna kultura se ne more razvijati, ako splošnost nima pristopa v hrame znanosti in umetnosti. A tu se mora povsod plačati — ustopenina!

Kapitalistični sistem je razdelil vso ljudsko družbo v dva tabora: na eni strani stoji malo številce bogatinov, na drugi ogromna množica siromakov. In siromakom je zaprta pot do kulture.

Gospodarske razmere uplivajo nedvomno na kulturni razvoj in upliv kapitalističnih razmer je škodljiv v tem oziru, ker samo po milosti denarja dovoljuje privilegiranim uživanje vseh plodov ljudskega uma, v tem ko tlačí večino naroda na nizko stopinjo tovarne živali, ki je namenjena za delo in za nič družega na svetu.

Kapitalistično gospodarstvo izrablja delavce tako, da nimajo niti časa za izobrazbo, omiko in duševni razvoj. Ono jim ne dovoljuje sredstev, brez katerih se v njegovi družbi ne dobi kulture. Kapitalistično gospodarstvo ne vpraša, kdo je bolj nadarjen, temveč kdo je bogatejši. Učni zavodi se ne odpirajo talentu, temveč mošnji. V izjemnih slučajih se dovoljuje revnemu dijaku kakšen študij — ne kakor pravico, nego kakor milost. Splošna kultura se ne more tako razvijati, kakor bi bilo mogoče, ako bi bili v narodu skriti talenti gospo-

PODLISTEK

Radi hčere.

Podlesnikov.

Mučno je bilo Idi pri sreu, ko je tako sedela na mehkem kanapeju nasproti njemu...

Vi me obsojate, gospod doktor, toda motite se, ko mi očitate, da sem sama razdrla srečo, da sem pretrgala vez, ki naju je vezala za življenje, da sem umorila ljubezen... Ne! Da bi čutili Vi to, kar sem čutila jaz tedaj, ko so obljubili mojo roko svetniku pl. Koširju, potem bi govorili drugače! S početka sem se sicer protivila, toda pozneje sem se morala udati... Oče je klel in se rotil, da ga pahnem s svojo trmo v največjo nesrečo — bili smo zadolženi in vsaki čas se je bilo oati krize. — Mati je zdihovala in tarnala in jaz — no, jaz sem se morala naposled udati, saj ni bilo drugače mogoče... Verujte mi pa, da sem trpela sama največ za vse to.

Ida je umolknila in hotela zakriti solzo, kiji je silila v lepo oko, toda doktor je opazil to, sklonil se je k nji in pritisnil rahel poljub na njeno voščeno belo roko... Ida je zatrepetala... Kmalu pa se je zavedla in nadaljevala: »Vi ste v šumni družbi, v svetu lahko pozabili na te mladostne norosti, toda ja, jaz sem šele tedaj začutila vso svojo nesrečo, vso praznoto sreča, ko sem stala na strani soprega, ki me ni nikdar ljubil, ali pa če me je ljubil, ljubil me je zato, ker sem s svojo

prisotnostjo povečevala ugled njegove hiše, ker sem bila lepa in s tem krasila njegovo hišo... Vodil me je v družbe, kjer so se mi laskali in kljanjali, ker sem bila soprega moža uglednega in bogatega — no, ker sem bila pač Ida pl. Koširjeva! In kako dobro je delo vse to mojemu soprogu, ko je videl krog mene tropo mladih in starih čestilcev, ki so me obletavali in mi nastavljali mreže, v katere naj bi se bila ujela, da bi lahko govorili tudi o meni: »tudi ta je taka, kakor druge!«... Toda znala sem se ubraniti tem mrežam, ostala sem na površju kalnih valov, med katerimi je plavalo in se topilo toliko nesrečnih žen. In komu se imam zahvaliti, da me niso potegnili za seboj ti kalni valovi? Svoji ljubezni, katero sem nosila še vedno v sreu!... Mar je to greh, da mi je hrepenela duša vedno nazaj — nazaj po mladi sreči?... In sedaj, ko sem Vam izročila vse, kar mi je bilo drago na svetu, sedaj sem zatrla v sebi tudi te spomine, sedaj šele sem umorila ljubezen v svojem sreu — radi hčere! Česar Vam ni mogla dati mati, da Vam gotovo hči, saj je dobra in blaga...

V sobo je stopila med tem Kamila. Kako srečna je bila nočoj! Hitro je stekla k mamiči, oklenila se njenega vratu in pritisnila goreč poljub na njene ustnice, potem pa je objela še doktorja, kateri je dolgo ni spustil iz svojih rok.

V sree gospe Ide pa se je vsulo o tem pogledu na mladi, srečni par morje žarkov tihe sreče... (Zvršetek.)

clarsko svobodni. Kapitalistični zistem je torej so-
vražnik splošne kulture.

Politični pregled.

TRST 24. avgusta 1899.

Logika naših oficijozov in na-pol-oficijozov. Branitelji sedanje vlade raznih stopinj oficijoznosti imajo menda od svojih gospodov in mojstrov določeno nalogo, da, govore o nas Slovenceh, vsikdar sučejo stvari tako, da smo le mi v krivi luči. In ne de jim čisto nič, če se o tem gospe logiki zloži kako rebro.

Tako vijejo in sučejo stvari sedaj, ko treba dokazati, da je dr. Ferjančič provokatorična nprav in da ni brez krivde na razsrjenosti celjskih — slovenskih odpadnikov. Nič mu ne pomaga, da popravlja in pojasnjuje svoj govor. Ker je kvintesenca vladne modrosti že taka, da na vsaki nerodnosti, ki se je dogodila, mora biti Slovan kriv in ker je povodom celjskih dogodkov na slovenski strani prav dr. Ferjančič najpripravnejši objekt za obdelovanje, pa je oficijozom različnih stopinj prva skrb »dokaz«, da je dr. Ferjančič res kriv.

Evo vam, klasičnega izgleda! Govore na shodu v Kranja o celjskih dogodkih, je omenjal dr. Ferjančič tudi opomin češkega poslanca dra. Engela, naj Čehi ohranijo hladno kri in naj ne iščejo prilike za maščevanje, ter je (Ferjančič) izjavil, da si hočemo tudi mi vzeti k sreči ta opomin in ohraniti mirno kri.

A do kakega zaključka je došla dunajska »Reichswehr« po govoru dra. Ferjančiča v Kranju?! Do najneverjetnejega, do tega namreč, da je dr. Ferjančič kazal malo dobre volje za posnemaje dra. Engla. Torej: ker je rekel, da hočemo posnemati dra. Engela, je pokazal malo dobre volje za posnemanje dra. Engela!! Res čudno se vijejo niti logike v nekaterih glavah! Vse zastoj: ker vlada tako hoče, da smo Slovenci krivi na izgrelih v Celju, pa smo krivi in — dr. Ferjančič je provokator. Vlada pa se vendar-le imenuje — Thun-Kaizl.

Nov dokaz nemške kulture so najnovejši dogodki v Celovcu. Dne 22. t. m. zvečer so zborovali tamkaj v hôtelu »Kärntnerhof« odposlanci akademičnih podružnic za ustanovitev katoliškega vseučilišča v Solnogradu. Na shodu je bilo tudi nekaj Slovencev. Posebno to poslednje dejstvo je baje najbolj razburilo živce celovških pangermanov. Kakor bi trenil se je zbralo pred hôtelom in v sosednih ulicah mnogoštevilna množica, ki je prepevala »Wacht am Rhein« in »Bismarcklied« ter demonstrirala na običajen — nemški način. Naenkrat je namreč začelo leteti kamenje. Nastal je prav bombardement hôtela in drhal se je pripravljala, da siloma naskoči zborovališče. Policija se je pokazala nezmožno, da bi napravila red. Poklicali so več stotnih vojakov. Župan je razpustil shod. Ko so zborovalci zapuščali gostilno, so jih srditeži napadali in pretepali. Med ranjence je več duhovnikov. Izgredili so trajali pozno v noč. — Zdi se, da se pangermani vse Avstrije vežbajo v revoluciji.

Nekdo je pred leti prestavil besedo »German« v »Busehman«, ki znači neko divjaško afriško plemo. Grm pomeni namreč »Buseh«. Nam se dozdeva, da je mož pogodil pravo!

Nemška revolucija v nemško-liberalni luči. To je vedno tisto zavijanje, nasilstvo na logiki, s katerim hoče nemška požrešnost in oholost braniti svoje nezmerne in na nobeno stran opravljene zahteve. No, mej tem, ko treba nemškimi nacijonalcem vendar priznati neko brutalno odkritosrčnost, pa se moramo z gnusom obračati od hinavstva in tartiferije takozvanih liberaleev, ki hočejo svojo krivičnost in svoje nasilje odevati s plaščem neke posebne skrbi — za državo in avtoriteto!

Na višek tartiferije se je povzpelo glavno glasilo nemško-liberalne stranke, »Neue Freie Presse«, govore o dogodkih v Aachu in Grasliah.

Da žujemo! Priznava, da so se množice puntale proti redu v državi ter da je bilo to nasilje bedastoča in zločinstvo hkratu. Priznava tudi, da je bila ta nemška revolucija posledica agitacije, in priznava slednjič, da take upornosti ni smeti trpeti. Ali potem prihaja vendar do za-

ljučka, da so Nemei nedolžni na vsem kakor novorojeno dete in vsega da je kriva le — politika, ki se tira v Avstriji 20 let sem.

In kako utemeljuje to?! Ker jezikovne naredbe še niso odpravljene, ljudstvo je prepričano, da ima prav in se punta!! Vlada je suspendovala skoro vse pravice parlamenta in zato je postalo ljudstvo žrtva agitacije. Isto je sedaj v nekem bolestnem stanju, ki se ne da ublažiti s pomirljivim uplivanjem, ker smatra zmernost za slabost, dá, za izdajstvo!

In potem meditira »Neue Freie Presse« dalje: vlada še nima prave slike o duševnem stanju Nemeev, sicer ne bi rabila prosledovanja, redarstva in orožnikov. Čim hujši pritisk, tem hujši odpor. In bati se je, da tudi žrtve v Grasliah bodo zastoj, ako se — vladni zistem temeljito ne spremeni!

Ah, tako! Toliko časa se je zvijala »Neue Freie Presse«, da bi dokazala: da so divjaštva v Grasliah sicer grda stvar, katere država ne more in ne sme trpeti, ali da so vendar opravičena. Torej jezikovne naredbe so krive na vsem, da-si je notoriška resnica: da je baron Gautsich prvotne Badenijeve naredbe spremenil po želji Nemeev, da so nemški liberalni voditelji v zasebnih pogovorih odobraval te naredbe, da ogromna večina onih, ki divjajo proti tem naredbam, nikdar niso videli istih, niti čuli o njih vsebini, in da je vse ogorčenje Nemeev proti jezikovnim naredbam le sad divje umetne agitacije, katere se je najizdatneje udeleževala ravno »Neue Freie Presse«!! Ali ni to višek hinavstva?!

Nadalje da je kriva vlada, ker je suspendirala pravice parlamenta!! Kakor da ne bi vedeli vsi o viharjih obstrukcije, ki so prisilili vlado do tega; kakor da ne bi vedeli vsi, da so opozicijske stranke udušile parlamentarno življenje s kričanjem, tintniki, pestmi, črtali, psokami in — noži glavoševitega profesorja Pfersche-ja!

Po dolgem zvijanju je torej »N. Freie Presse« vendar naletela na grm, katerega je iskala in v katerem je tičal nje zajec. Jedina pot, ki more dovesti zopet na dobro, da je namreč — prememba zistema, to je: vlado treba izročiti zopet nemškemu srditežem!

Torej, da se razumemo: vladna politika prav za prav ni bila nikoli naperjena proti Nemeem, ali nje greh je, da niso bili nemški liberalci na krmilu!! A v ta namen, da pridejo, je tudi upornost, je pobijanje, je torej zločin — dobro sredstvo.

Ali denimo, da bi bila vladna politika res kaj kriva na ogorčenju »Nemeev«. Denimo, da bi bila nemška nasilstva res kolikor toliko opravičena po duševnem stanju Nemeev! Denimo in vprašajmo: meni-li »N. F. P.«, da bi bilo po spremembi zistema, to je po politiki binkoštnega programa Nemeev, po tem atentatu na naravo, na najelementarnejše pravo drugih, po tem izbruhu srednjeveške nasilnosti in naravnost nehumane požrešnosti, da bi bilo potem res kaj bolje?! Meni-li, da bi bilo res za državo bolje, ako bi se zasnovala politika, ki bi 2 tretjini prebivalstva gnala v obup, v tako duševno stanje, s katerim bi Nemei hoteli opravičiti svoje divjaštvo? Meni-li, da slovansko ljudstvo nima časti in ponosa v sebi, da nima — duše?! Duše, ki se vpenja, ako si jo ranil! Meni-li, da se duševno življenje v Slovanih giblje po drugačnih zakonih in drugačni logiki?! Tudi Slovan je človek, ki ima človeško dušo in tisto tajinstveno snovanje v njem prav kakor Nemei!! Nemei obsojajo represalije proti Nemeem. Menijo-li, da bi nasilje — in nemški program je program najhujšega nasilja — proti Slovanom v istih imelo drugačen efekt, nego ga ima namišljeno nasilje v Nemeih?!

Menijo-li, da slovansko sree ni možno za elementarne erupeije — istotako kakor nemško?!

In tako bi vpraševali lahko dalje. Ali ne treba. Tudi sedanje zvijanje nemških liberaleev ne pričra družega, nego: da Nemei niso nikdar mislili na mirno življenje poleg drugih, da jim ni za splošno korist, da jim ni za javno blaginjo, ampak da hočejo le, da država bodi njih domena, a Nemeev v njej — brezpraven helot.

Nemške demonstracije nadaljujejo. Po izgredih v Grasliah je prišlo do veleizdajskih demonstracij v Hebu in Falknovu. V Hebu je razburjena množica neprestano prepevala »Die Wacht am Rhein« in so jo komaj razgnali. Na

kolodvoru v Falknovu pa so vojaštvo, namenjeno v Grasliah, zasramovali s klicanjem »Abzug« in pevanjem »Die Wacht am Rhein«. — Slednjič poročajo iz Landskrona, da je došel tjakaj poslanec Wolf in da je hotel govoriti na nekem shodu. Okrajno glavarstvo je prepovedalo zborovanje. Wolf je je šel k okrajnemu glavarju, katerega je začel napadati tako silno, da je moral okrajni glavar zbežati. Wolf pa hoče vsejedno obdržavati shod. Prišlo je do 30 orožnikov.

Po tem nastopu Wolfa si je pač lahko sešteti na prstih, da Nemei hočejo in da delajo na to, da pride do skrajnega. Koliko je torej vredna limonada, ki jo žaljena nemška nedolžnost preliva v »Neue Freie Presse«?!

Domače vesti.

Prvi sodno-pisarniški izpiti sta napravila večeraj na e. kr. višem deželnem sodišči gg. Fran Turčič, sodni aplikant in Ivan Pečenko, e. kr. orožniški stražmojster. Čestitamo!

Dovoljenje je prišlo. Pišejo nam: Vsem onim, ki so nestrjno povpraševali, ali pojde »Del. podporno društvo« — kakor vsako leto povodom obletnice blagoslovljenja društvene zastave — v nedeljo k sv. maši se zastavo in godbo, javljamo, da je sedaj vse urejeno za običajni obhod. Treba samo, da nas bo mnogo že ob 7. in pol uri na mestu pred društvom. Za red ni treba priporočati našemu ljudstvu, ker smo mi Slovani mirni že po naravi.

Popoludanska veselica na vrtu šole sv. Cirila in Metoda obeta biti nekaj nenavadnega že zato, ker nastopi popolna tuk. veteranska godba pod osebnim vodstvom gosp. kapelnika Majeena in se bodo prižigali nenavadni umetni ognji! Zraven nastopita še dve naši pevski društvi, kar gotovo privabi vse polno našega ljudstva.

Vseve.

Sud delovanja družbe sv. Cirila in Metoda. S Kontovelja nam pišejo: Kakor običajno smo imeli tudi letos slovesno službo božjo na Marijin praznik, dne 15. t. m. Ob 7. uri zjutraj je bila prva sv. maša, katero je daroval gospod novomašnik Škabar iz Barkovelj, veliko mašo ob 9. uri pa več. g. Stržinar ob asistenciji gosp. župnika Martelanca s Proseka in rečenega novomašnika.

Po popoludanski službi božji pa smo se — kakor običajno — sešli v gostilni gospoda Jakoba Štoke. Ob čaši dobre kapljice smo se radovali in pogovarjali o raznih domačih stvareh. Mej nami je bil tudi neki pošteni slovenski oče iz Barkovelj se svojo štiriletno hčerkico. Hkrati je oče namignil dekleteu, naj pokaže, kaj se je naučila v otroškem vrteu. Dekletee se je poklonilo tako ljubko, da nas je kar očaralo in potem je deklamovalo tako lepo in s takim povdarkom, da so bili vsi ganjeni.

In to se je naučila v zavodu družbe sv. Cirila in Metoda! To je vzgoja! Tako se otrošičem blaži sree in bistri um. Tu, dragi stariši, imate izgled, kakove sadove rodi naša družba sv. Cirila in Metoda! Tu poglejte, vi odpadniki, ki smešite našo prepotrebno družbo, ki se sramujete imen slavnih apostolov naših, na otroke poglejte, ki nam jih vzgajajo zavodi naše družbe! Kako ponosno gledajo stariši nanje!

Kako vse drugačni so ti otroci, nego pa oni, katere zaslepljeni okoličanski stariši pošiljajo v laške zavode, kjer pozabljajo svoj jezik, se ne nauče drugega in zaostajajo v vseh predmetih ravno zato, ker ne umejo poučnega jezika!

In kako se nam je omililo dekletee, ko smo mu ponudili mal dar, katerega je tudi vsprejelo, a z opazko: To podarim družbi sv. Cirila in Metoda! O srečni stariši, ki imate priliko pošiljati svoje otroke v take zavode! One narodne očete pa, ki nimajo take prilike, prosimo, naj skrbe po svoji moči, da bodo, kolikor le možno, svoje otroke vzgajali v tistem duhu, v katerem jih vzgaja družba sv. Cirila in Metoda! Prepričan bodi vsakdo, ako stori tako, da bo otrok v čast in ponos njemu in domovini!

Mi vsi pa, ki vidimo lepe sadove take narodne vzgoje, podpirajmo vsak po svoji moči to prekoristno družbo našo sv. Cirila in Metoda! Iz takih darov klije stoter plemenit sad.

Toni 13-ti.

Veselica v Slovenji vasi (Lonjerju). Mlado in skromno pevsko društvo iz Slovenje vasi se ni

pač niti oddaleč nadejalo, da je o prireditvi prve veselice obišče toliko občinstva. Dokaj obširni prostori gostilne pri »Županu« so bili v nedeljo polni tako, da mnogo došlih niti ni dobilo prostora. — Kmalu po 5. uri je pričela veselica. Nastopala sta domača možki in mešani zbor. Občinstvu sta ugajala posebno mešana zhora (»Vračaš« — in »Slovanska pesem«), katera sta se morala ponavljati. Da ob kratkem povemo svoje menenje o veselici, naj omenimo, da nam je posebno ugajala točnost, s katero so se vrstile programove točke. Tu ni bilo treba ne ploskati ne čakati — kakor je navada na mnogih naših veseliceh —, da se je zbor zopet pokazal na odru. Kaj ljubke glasove imajo soprani, močni in blagodoneči so tenorji. (S tem ne pravimo, da bi se bili alti in basi vršili svoje dolžnosti, le zdi se, da so basi prešibki, alti pa da niso prav gotovi. O prihodnji veselici, upamo, izginejo tudi te malenkosti.) — Burno se je ploskalo deklamovalki; saj pa tudi Gregorčičev »Narodni dom« podžiga pogum v boju za našo sveto stvar. Častno so izvršili svoje naloge tudi diletantje, ki so prvič stopili na deske, ki značijo svet in želi zaslužero hvalo za smeh, ki so ga izzvali.

Med posamičnimi točkami je svirala žaveljska godba večinoma slovanske komade. — Po veselici je bila živahna svobodna zabava; naslajali smo se ob petju »Slov. pevskega društva« in »Kola« iz Trsta, »Slave« od sv. M. Magd. in »Slavea« iz Riemana. Tudi »Lipa« iz Bazovice je došla korporativno, toda — ni našla prostora. Mladina pa je rajala ob zvokih glasbe. Vedno je vladal uzoren red, kar je — ob toliki množici — v posebno čast našemu ljudstvu. Sem, med naše ljude, naj bi se prišla učiti kulture nemški mob in laška sodrga. — Ostali smo še dolgo v noč v prijetni družbi. Bili smo zadovoljni tem bolj, ker je bila tudi postrežba iz kleti in kuhinje gosp. Čoka povsem zadovoljiva. Razšli smo se zahvaljevaje vrlje Slovenjevaščane, da so nam priredili tako krasno zabavo!

N. K.

Za dljaško kuhinjo v Trstu je poslal velč. gosp. Frančišek Kranjec iz Šmarj znesek 10 gl., katerega so darovali gg.: Filip Poljšak 2 gl. 50 kr., Josip Urbančič 5 gl. — in Frančišek Kranjec 2 gl. 50 kr.

Iz krogov trgovskih pomočnikov smo prejeli in objavljamo: Onega gospoda, ki si je drznil v imenu »kluba trgovskih pomočnikov« — kateri pa niti ne obstoji — pozivati na udeležbo na veselici v Lonjerju, opozarjamo, da naj se nikdar več ne vtika v naše stvari, ker bi sicer najodločneje nastopili proti njemu!

Bralno društvo »Narodni dom« na Gorjanskem priredi v nedeljo dne 27. t. m. javno tombolo s plesom na glavnem trgu ob 4. uri popoldnem z dvemi dobitki, vrednimi 300 kron. Činkvina je 100 kron, tombola 200 kron. Tablice po 20 nč. se prodajajo v prodajalnicah na Gorjanskem. Pred tombolo in k plesu svira oddelek nabrežinske godbe. Vsak plesni komad stane 10 nč. V slučaju slabega vremena se tombola in ples odneseta na prihodnjo nedeljo. Na mnogoštevilno udeležbo uljudno vabi slavno občinstvo

O d b o r.

»Velik čudež« imenuje tuk. »Lavoro« sklep mestne delegacije, da se dovoli 300 gl. — podpore revnim družinam, ki o priliki preseljevanja, dne 24. t. m., ostanejo brez strehe, ker ne morejo plačati najemnine. »Veselite se meščani! vprašanje o stanovanjih je rešeno na najboljši način!»

Tudi nam se zdi smešno malo to, kar je storila delegacija. Kolikim družinam se more pomagati s tremi stotaki? Desetim? In koliko jih je v našem mestu takih domačih družin, ki so prišle ob zaslužek in v nesrečo, ker merodajni krogi povsodi protežirajo letujee iz lačne Italije!!

Druge mestne uprave skrbijo za cenena delavska stanovanja. Pri nas pa ni niti govora o tem. Za Boga, saj še vode ne dobimo, kamo-li stanovanja! —

Razglas. Od e. kr. višega finančnega nadzornika smo prejeli: Naznanja se javno, da se bo razprava za najemno pogodbo glede užitniškega davka na vino, mošt in meso za leto 1900 in morda za leto 1901 in 1902 z strankami, podvrženimi užitnini, pogodbenega in obenem davčnega in sodniškega okraja Komen, vršila dne 23. septembra 1899. ob 9. uri zjutraj v občinski pisarni v Komnu.

Na tej razpravi naj se gotovo snidejo užitnini podvržene stranke omenjenega davčnega okraja.

Pogodbena svota znaša: za vino in mošt 8400 gl., za meso 1000 gl. Skupaj 9400 gl.

Iz Ljubljane nam pišejo, 23. avg.: Dasi je potres našemu mestu in njega prebivalstvu usekal globoko in čutno rano, ječa se je Ljubljana ukljub kritičnemu nje položaju vendar-le naglo prenavljati, razvijati in za desetletja daleč napredovati. V minulih štirih letih se je v Ljubljani neverjetno veliko storilo. Nad 280 novih modernih hiš in poslopjij se vzdiguje iz tal; obilo javnih naprav, sedmero novih cest, razširjenja ulic in trgov, nova vojašnica, elektrarna, »Mestni dom«, oplešava mesta z nasadi i. dr., zgradba ljudske kopeli, ljudskih šol, ubožnice, pričetna akcija za odpis drž. potresnega posojila, tlakovanje mesta, kanalizacija, in obilo drugega, je zasluga županova, a s tem dovršenim delom in napredkom še ni konec mestnemu razvitku. Tujei opazujejo vse to in hvalijo, le domača nemškonoacionalna zagrizenost in strast skušata oslabšati ugled mesta in delavnost obč. zastopa. A še mnogokaj bo storjenega v bližnji prihodnosti. — »Dramat. društvo« prične s slov. predstavami v dežel. gledališču koncem septembra. — Ljubljana dobi državno obrtno šolo, domobranski pešpolk, nižja gimn. se razširi v višjo s šol. l. 1899 in 1900. 9. in 10. sept. t. l. bo slovesna otvoritev »Mestnega doma«. S-n.

Iz Zgonika nam pišejo: Kakor običajno se je slavil tudi letos rojstni dan Njeg. Vel. z sveto mašo, kateri je prisostovalo vse starešinstvo z gosp. županom. Po sv. maši se je zbralo starešinstvo na kosilo, na katerem so se držali dnevu primerni govori. Ob tej priložnosti se je nabralo za ubogo šolsko mladino v Zgoniku znesek 2 gl. 60 nč. Posnemanja vredno!

Hudobnež je Andrej S., 23 letni dninar iz Pasje vasi. Včeraj je bil že zarana natrkan in v svojem veselju ni vedel nič pametnejšega storiti, nego da je šel in razrezal cev na sesaljki, s katero sta dva tramvayska uslužbena na pomolu Sv. Karla polnila sode z morsko vodo. Potem je veseljak zbežal. A pravica v obliki redarjev ga je dohitela, ko se je pripravljal, da skoči na neko barko. Odveli so ga v zapor v ulico Tigor.

Poškodovano oko. 38-letna perica Antonija Fonda pri Sv. Ivanu št. 128 je cepila dryva, kar ji je zletela treska v levo oko ter ji obtičala v roženici. Na zdravniški postaji so ji odstranili tresko.

Hudo uro v zakonu je imela včeraj Helena Valentič v Žavljah št. 89. Skregala sta se s soprogom; poslednji jo je natpel, da je morala iskati pomoči na rešilni postaji v Trstu.

Dražbe premičnu. V petek, dne 25. avgusta ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnu: v ulici Farneto št. 3, hišna oprava; v Škednju št. 158, krémarska oprema, hišna oprava, konj in koleselj; v ulici delle Acque št. 5, jestvine; v ulici del Rivo št. 26, tehtnica (decimalni); v ulici delle Poste Vecchie št. 4, tipografični stroji.

Povž v Devini! Nenavadni dan po soboti, to je 27. slincega se meseca bo lezel polagoma počasni »Povž« v Devin. Odlaz od povžarne Comercio 10800 sekund po uri 0.

»Hladna senčica« v Nabrežini »pri Tavec-tu«. Prilaz v Devin ob 4. in pol uri pop. s povževo točnostjo.

Povž bo slineil v radosti, da zagleda in se seznanji z brzo-hitrimi goriškimi kologonjami, katere bo pričakoval z napetimi pnevmatikami. Odlaz iz Devina po luni.

«General-Povž-Pepič».

P. S. »Povž« se bo izogibal Legine šole v Devinu, da ne pride v navskrižje z državnim pravdarjem!

Loterijske številke, izžrebane dne 23. t. m.:

Brno	19	74	79	71	72
Inomost	21	1	66	68	44

Različne vesti.

Kuga. V Aleksandriji ni bilo osem dni nobenega slučaja kuge; sedaj so zopet našli eno osebo, ki je umrla za kugo.

V inozemstvu se je razširjala vest, da je bilo

tudi na Italijanskem, in sicer v Napolju in v Palermu sumljivih slučajev bolezni. »Tribuna« pa oporeka tej vesti.

Kako se dezertira. V Rimu je te dni dezertiral vojak 64. pešpolka, Anton D'Olivia. Meščansko obleko si je dobil na jako izviren način. Z nekim znaneem sta namreč sedela v krčmi ter bila dobre voľje. D'Olivia je pregovoril prijatelja, da menja žnjim za pet minut obleko — le tako za šalo, kakor je dejal, da iznenadi svojo »punco«, ki ga je čakala v bližnji ulici. Znanec je privolil in D'Olivia je šel na sestanek, od koder pa ga ni bilo nazaj. Dezertiral je. Žalibog se je veselil le malo časa svobode. Ker je prihodnjega dne razgrajal v neki hiši dvomljivega značaja, so ga prijeli in zopet vtaknili v pisano obleko.

Cesar Viljem o ženskem vprašanju. Nemški cesar je sprejel te dni na krovu svoje jahte v Kielu dve ameriški prvoborneljci za žensko emancipacijo, ki sta ga prepričevali, kako nevreden je položaj nemških žena, ki da so prave sužnje svojih soprogov. Cesar je poslušal mirno, potem pa je dejal: V tem vprašanju sem jaz menenja moje žene. Veste, kaj pravi ona? Da se ženske nimajo brigati za drugo, nego za štiri K.

— Štiri K? sta vskliknili Američanki.

— Pozabil sem, da ne govorite nemški. Štiri K so: Kinder, Küche, Kireke, Kleider, t. j. deca, huhinja, cerkev in obleka. Američanki sta uvideli, da je vsaka beseda bob v steno ter sta se poslovlili.

Bolnik v domišljiji. Neki mladenič v Bremenju si je domišljjal, da ima v ledjih tiča. Zdravniki so ga ozdravili na originalen način. Prezrli so mu na ledjih kožo ter mu pokazali v krvi namočenega tiča. Mladenič se je čutil popolnoma zdravemu. Nekega dne pa so mu domačini povedali v šali, kako so ga zdravniki preslepili. Že drugi dan je revež zopet obolel ter si zopet domišljjal, da ima tiča v ledjih. Sedaj ga bo pa že težje ozdraviti.

Ta vest nas spominja na drug slučaj, ki se je pripetil pred nekaj leti v Feldhofu pri Gradeu. Nekje na Slovenskem so se fantje pretepali. Enemu so razbili glavo s steklenicami. Glava je zaelila, a mladenič si je domišljjal, da mu je ostal kos stekla v glavi.

Spravili so ga v zavod za umobolne v Feldhofu, kjer so tudi tega nesrečnega operirali navidezno, pokazali mu kos stekla ter ga ozdravili. Šel je v domačo vas, nekega dne pa so mu tovariši pripovedovali v veseli družbi, kaj se je prav za prav godilo žnjim v bolnišnici. Zbolel je znova in vsa umetnost zdravnikov ga ni mogla več ozdraviti.

Izrodki mode. Že v starem veku so nosile ženske živo nakitje: nestrupene kače. V srednji Ameriki so se lepote svoje dni posluževale v isto svrbo — živih kuščarjev. Zdaj pa so prišle v Ameriki v modo kitajske pisane — miši! Te gospe in gospodičine morajo imeti zdravo živčevje, njih možje in oboževalci pa — dober tek.

Velika zaloga solidnega pohištva in tapecarij

od

Viljelma Dalla Torre v Trstu

Trg S. Giovanni hiš. šte. 5 (hiša Diana).

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo!

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario žtev. 2.

(šolsko postopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrcalih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

O Levčevem „pravopisu“.

(Dalje.)

Kaj, mi da nemamo jednotnega jezika?! Ena je Slovenija in jednotna, po vsej Sloveniji govorimo le jedno slovo in to je mili naš slovenski jezik, in tega nikakor ne smemo krčiti in uklepati v tesne sponje jednega narečja, gorenjskega pa celó ne, kajti nas je le pičlo poldrugo prgišče — premajhni smo; ej! da nas je vsaj petkrat toliko, tedaj bi si izbrali književnim jezikom najlepše, najkрасnejše, najdivnejše narečje.

Nasprotno pa hočejo oni naši zaslepljeni stvarjati celó dvojni književni jezik, jednega — se ve bolj imenitnega — za gospódo, drugega pa za kmeta!! — Ti veš, mili moj, da so vsi veleumi in veliki duhovi vsele iskali čiste in pristne narodove govorice, njo so gojili in popolnjevali in bili so najslavnejši. Tudi naši pisatelji pred 30 letami so mnogo lepšim, čistejšim jezikom pisali, pisali so slovansko slovenščino; odkar pa se takozvana ljubljanska šola na površje rine in šopiri in hoče izključno sama vladati, nastalo je grozno švačenje, tako, da za pol veka po pristni slovanski slovenščini niti duha več ne bo, ako se naši boljši umi ne popno in ne začno slovansko knjigo čitati, da se privade slovanskemu mislenju in da bodo v slovanskem duhu pisali. Ali žalostna nam majka, kobna nam usoda, da se v nas še dobi ljudi, ki nam hvalé nudijo kvarne knjige, kakor sta posebno »Slovenska terminologija« in »Slovenski pravopis«! Ni čuda, da se vsa oblastva in velika činovništva nam očitaje rogajo, da naš jezik ni sposoben za oblastvena poslovanja, ako v onih knjigah čitajo: »živinski zdravnik; vinski, svinjski trgovce itd.«, saj so tudi mej višim in najvišim činovništvom slovenskih mater sinovi, sicer malo dobrotni naše stvari, ali znajo slovenski in vedó, kaj se pravi »živinski, vinski, svinjski itd.« in obhaja jih — groza. Tako n. pr. vrhovno sodišče nema slovenileca, ki bi slovenil tega sodišča razsojevanja in bi tako Slovence dobival v svojem jeziku tudi najviše sodbe, — čes, slovenski jezik ni zrel za njegova globokoumna reševanja; in tako, glej, so vrhovni sodci v svoji čudni pravičnosti slepci, ki sodijo o barvah, katerih ne vide.

No »Slovenski pravopis«?! To niti napol dovršeno, pač pa bistveno povsem zgrešeno delo?! Da, še celó ime mu je zgrešeno; sicer pa ima nekoliko dobrega in pravilnega, ali ni zasluga Tvojega dvojnega tovariša, da je res nekoliko zrnja v tej knjigi, saj ni plod njegovega lastnega proučevanja, nego le tu in tam posrečeno pobranje po boljših knjigah raznih slovničarjev. Gosp. profesorjev največi greh v tem je, da hoče vladnoj oblastjo, in vladnoj pomočjo utvrditi in nam, kakor bi rekli, uzakoniti nekaj, kar je docela krivo in pogrešno; tore ta njegov takozvani pravopis na ogenj, njegove krive nauke pa v pozabljivost!

Pa hajd, dragi moj, da si nekoliko ogledava ta g. prof. Frana Leva »Slovenski pravopis«!
(Pride še.)

Brzobjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 24. »Wiener Zeitung« objavlja na podlagi § 14. cesarsko naredbo, s katero se svota, določena melioracijskemu zakladu iz državnih sredstev, povišuje na 1.000.000 gld. in se vrhu tega istemu zakladu odkazuje izredna dotacija 900.000 gld. Nadalje objavlja »Wiener Zeitung« naredbo ministra za pravosodje v sporazumljenju z finančnim ministrom o hranarini in hodarini sodnim slugom ter o poistojbinah istim za dostavljanje spisov. Slednjic naredbo ministerstva za notranje stvari o razvrščanju delaveev, obvezanih v zavarovanje za slučaj nezgod, v nevarnostne razrede ter o določanju odstotnih postavk posamičnih razredov.

Pariz 24. Minolo noč se je po uredništvih listov raznesla vest, da so predsednika Loubeta v Roubouilletu umorili. Tej vesti se oporeka oficijelno.

Pariz 24. »Figaro« objavlja izvadek iz pisma, ki ga je nedavno umrlí italijanski poslanik Ressimann kratko pred svojo smrtjo pisal markiju Visconti. V tem pismu da je rekel Ressimann: »Čutim, da mi bo kmalu umreti, ali to jedno obžalujem, da moram umreti, predno bo nekrivda nesrečnega Dreyfusa javno pripoznana.

Tvrška M. AITE

Via Nuova, ogel ulice S. Lazzaro št. 8.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu in svojim odjemaleem, da sem preskrbel svojo prodajalnico z mnogobrojnem povsem novim blagom po brezkonkurenčnih cenah:

Raznovrstni perkal, moderno risanje, barve garantirane	po 15 nvč.
Fini perkal za srajce	24 "
Oxford, barve garantirane	19 "
Francozki sateni	28 "
Piquet, barvan in bel za srajce	26 "
Perkalin za podloge vseh barvah	10 "
Blago močno za podloge vseh barvah	15 "
Blago za ženske obleke dvojna širina od 23 nvč. naprej	
„ „ „ moške obleke širina 150 cm. „ 90	
Alpagasér ni za ženske obleke velik.	
izbor	50 "
Kotenina	13 "
„ „ „ „ „	21 "
Navidezno platno	15 "
Platno čisto laneno	22 "
„ „ „ za rjuhe dvojna širina	45 "
Mušolin bel prve vrste	16 "
Chifon za srajce	18 "
Srajce za gospode, velik izbor belih in barvane	90 "
Srajce za gospe	50 "
Moderoi, zadnji kroj	60 "

Velik izbor

trakov, šipk, bordur, vezenj, svile in različnih garnitur ter vseh drobnarij za šivilje in modistinje. — Vsprejemajo se naročbe moških oblek po meri in najnižjih cenah.

Velik izbor blaga za narodne zastave in narodnih trakov po najnižjih cenah.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrirana zadruga z omejenim poročtvom,

ulica S. Francesco št. 2, II. n.

(Slovenska Čitalnica).

Hranilne uloge se sprejemajo od vsakega, če tudi ni ud zadruga in se obrestujejo po 4%.
Rentni davek od hranilnih ulog plačuje zavod sam.

Posojila dajejo se samo zadrugnikom in sicer na uknjižbo po 5 1/2%, na menjico po 6%, na zastave po 5 1/3%.

Uradne ure so: od 9—12 dopoldne in od 3—4 popoldne; ob nedeljah in praznikih od 10—12 dopoldne.

Izplačuje se: vsaki ponedeljek od 11—12 dopoldne in vsaki četrtek od 3—4 popoldne.

Poštno hranilnični račun 816.004.

FILIJALKA

BANKE UNION

V TRSTU

e peča z vseni bančnimi in menjalnimi posli,

kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih brestuje:

Vrednostne papirje:	
po 2% proti 5 dnevni odpovedi	
„ 2 1/2% „ 12 „ „	
„ 3% „ 4 mesečni „	
„ 3 1/4% „ 8 „ „	
„ 3 1/2% „ 1 letni „	

Napoleone:

po 2% proti 20 dnevni odpovedi	
„ 2 1/2% „ 40 „ „	
„ 3% „ 3 mesečni „	
„ 3 1/4% „ 6 „ „	

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2 1/2% do vsakega zneska; izplačuje se do 20.000 gld. a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrčila se dajajo v posebni uložni knjižici.

c) Zaručena se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo katero si bodi uradnih ur. Sprejema za svoje conto-currente, inkase in račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.

Njiva s trtami in boršt

sta na prodaj. To zemljišče leži v Kolonji, nasproti gostilne Zobernika. Obrniti se je do lastnika, Jakoba Ferluga v Kolonji št. 35

Izjava.

Podpisani obžalujem iskreno, da sem gospoda Frana Potočnika, krčmarja v Trstu, dne 8. t. m. razžalil, prekličem slovesno vse svoje razžalitve ter izjavljam, da mi gospod Potočnik ni dal niti najmanjšega povoda, da bi mu mogel očitati kaj nečastnega.

V Trstu, 23. avgusta 1899.

Spehar Anton.

D. R. MATEJ PRETNER,

odvetnik v Trstu,

Ima od 25. avgusta 1899. naprej

svojo pisarno

v Via della Cassa di Risparmio šte. 7.

II. nadstropje.

(nasproti tržaški Cassa di Risparmio).

Anton Širca

GORICA
Nunska ulica št. 12.

Konsumna zaloga olja

razpošiljatve iz glavnih pridelkov od 5 litrov naprej (prosto Gorica).

Olje jedilno fino	32 nvč.
„ dalmatinsko	36 „
„ istrsko	40 „
„ namizno Ia	44 „
„ „ najfinejše	48 „
„ „ extra	56 „
„ „ specialitetno	60 „
„ Posebno za cerkveno luč	38 „

Spiritus sinapis compositus

ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd.

Steklenica z navodilom stane le 20 nvč.

ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST

Paziti na ponarejanja.

Zanimiv oglas kolesarjem!

kolo iz tovarne

Johann Puch iz Gradca

ustanovitelja industrije za kolesa,

je najbolje kolo sveta

L. Colobig v Trstu,

Via del Torrente šte. 10.

Jedini in glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

Odvetnik dr. Truden

se je preselil se svojo pisarno v via Ponterosso št. 3, II. nadstr., nad knjižgarno Dase.

(Odvetnik sprejema le od 10. do 12. in od 4. do 6.)

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaella Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimice in peresnice, ogledal in železnih blagajnu, po cenah, da se ni bati konkurence.